

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/5/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817209698
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7817209698.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudcov JUDr. Jarmily Maximovej a JUDr. Martina Kolesára v spore žalobcov K. Y., nar. X.XX.XXXX, L. D. P. XXX a C. Y., rod. Tóthovej, nar. X.XX.XXXX, L. D. P. XXX, zastúpených JUDr. Ladislavom Törökom, advokátom so sídlom Rožňava, Šafárikova 8, proti žalovanej C. Y., rod. Kováčovej, nar. XX.X.XXXX, t.č. na neznámom mieste, zast. Slovenským pozemkovým fondom, Bratislava, Búdkova cesta 36, IČO: 17335345, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalobcov v 1. a 2. rade proti rozsudku 5C/49/2017-67 zo dňa 17.9.2018 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom zamietol žalobu žalobcov, ktorou sa domáhali zrušenia podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v kat. území D. P.4 a ich vyporiadania prikázaním do vlastníctva žalobcov.

2. V odôvodnení rozsudku súd citoval znenie ust. § 61 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a ust. § 7 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a po zistení (spolu)vlastníckych vzťahov strán k nehnuteľnosti parc. reg. „C“ č. 4XX - vinice o výmere X.XXX mX zapísanej na LV č. XXXX v k.ú. Gemerská Hôrka (žalobcovia v podiele 7/8-ín a žalovaná v podiele X/X-iny) a že žalovaná C. Y., bytom v K., dedičstvo nadobudla po neb. G. F. podľa rozhodnutia Štátneho notárstva v Rožňave č.k. D 215/1975-13 zo dňa 15.4.1975, súd prvej inštancie mal za to, že žaloba smeruje proti žalovanej, ktorá nemá spôsobilosť mať práva a povinnosti a procesnú spôsobilosť, nakoľko zomrela ešte pred podaním žaloby a z tohto dôvodu žalobu zamietol. Zároveň konštatoval, že „v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového musia byť účastníkmi konania všetci vlastníci, ktorým svedčí vlastnícke právo, a to či už na strane žalobcu, alebo na strane žalovaného, keďže jeho predmetom je celá vec patriaca do vlastníctva a právoplatný výrok súdu zaväzuje len stranu konania. Ak súd zistí, že nie je splnená podmienka účasti všetkých subjektov právneho vzťahu, žalobu zamietne“.

3. Súd prvej inštancie rozsudkom rozhodol tiež o trovách konania (II. výrokom) tak, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania, vychádzajúc zo zásady procesného úspechu ustanovenej v § 255 ods. 1 CSP, keďže žalobcovia v konaní nemali úspech a Slovenský pozemkový fond si žiadne trovy neuplatnil.

4. Rozsudok napadli včas podaným odvolaním žalobcovia v 1. a 2. rade (ďalej tiež len „žalobcovia“) z odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. I písmen d) a h) CSP. Uviedli, že podanou žalobou sa domáhajú zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území D. P., S. D. P., okres K., ktorých sú väčšinovými spoluvlastníkmi, pretože nemajú žiadnu inú možnosť vyporiadania podielového spoluvlastníctva. Citujúc znenie ust. § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej tiež len „OZ“) namietali, že súd zamietol žalobu nevedno na akom

právnom základe. Poukázali na to, že z ich strany by išlo o účelné využitie nehnuteľností, keďže žalovaná sa o tieto nijakým spôsobom nestará a nejaví o ne žiaden záujem. Vytkli súdu prvej inštancie, že sa nezaoberal ich návrhom a nevykonával žiadne dokazovanie, v rozsudku sa odvolal na dedičstvo po neb. G. F., ktoré pravdepodobne nadobudla žalovaná bytom v Rumunsku, avšak toto zistenie súd nijakým spôsobom nepreukázal. V ostatných bodoch svoje stručné odôvodnenie smeroval ku argumentácii, z ktorej jasne vyplýva, že žalovaná nežije, a preto jej zanikla spôsobilosť mať práva a povinnosti. V bode 8. súd odôvodňuje zamietnutie žaloby tým, že žalovaná údajne zomrela pred podaním žaloby, avšak toto tvrdenie nie je podložené žiadnym dôkazom. Z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, či žalovaná žije v Rumunsku, alebo naopak, či táto preukázateľne už zomrela a nevedno, akým postupom k tomuto záveru súd prišiel. Poukázali na to, že predložili súdu potrebné dôkazy v zmysle ust. § 132 ods. 3 CSP, že prostredníctvom e-mailovej komunikácie, ako aj telefonicky kontaktovali obecné a matričné úrady, ktoré nemali o žalovanej žiadne informácie a na listoch vlastníctva týkajúcich sa sporných nehnuteľností nie sú o žalovanej žiadne údaje, na základe ktorých by ju mohli kontaktovať a pristúpiť k dohode. V prípade, ak podľa uváženia súdu na základe veku žalovanej táto už nežije, podľa názoru žalobcov súd mal vykonať dokazovanie, ktoré by tento názor aj relevantne potvrdilo, nie iba svojvoľne vysloviť takéto konštatovanie bez relevantného dôkazu. Žalobcovia tvrdili, že nemajú akým spôsobom kontaktovať ani dedičov žalovanej, keďže pravdepodobne nežijú v Slovenskej republike, žiadne úrady nemajú informácie ani o jej manželovi či iných rodinných príbuzných. Vyčítali súdu, že v rozsudku neoznačil žiadne stanoviská, argumentáciu ani dôkazy, z ktorých vychádzal, taktiež z rozhodnutia nie je jasné, akými úvahami sa pri svojej rozhodovacej činnosti riadil, pretože rozsudok neobsahuje žiadne posúdenie veci po právnej stránke. Uviedli, že sú v spoluvlastníckom vzťahu so žalovanou, ktorá je však neznámou osobou, o ktorej nie je možné zistiť žiadne informácie, a teda nie je možné, aby došlo medzi stranami sporu k dohode, pričom reálne rozdelenie vzhľadom na veľkosť podielu žalovanej nie je dobre možné, preto považovali za jediný a vhodný postup vyporiadania podielového spoluvlastníctva prikázaním spoluvlastníckeho podielu žalovanej do vlastníctva žalobcov za náhradu. Uviedli ďalej, že podľa ustálenej súdnej praxe nikoho nemožno nútiť, aby zotrval v podielovom spoluvlastníctve, pokiaľ na to nie sú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré však súd v tomto konaní nijakým spôsobom nezistil. Podľa žalobcov súd mal preto podielové spoluvlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam zrušiť a pristúpiť k jeho vyporiadaniu za náhradu navrhovaným spôsobom, prikázaním nehnuteľností v celosti do ich vlastníctva, keďže u nich je predpoklad ich najúčelnejšieho využitia. Poukázali ďalej na ust. § 7 písm. c) zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), v zmysle ktorého na listoch vlastníctva predmetných nehnuteľností nie sú zapísané povinné údaje, ktoré sa majú uvádzať pri zápise fyzických osôb. Taktiež citovali znenie ust. § 16 ods. 1 písm. c) zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom, podľa ktorého Fond nakladá podľa tohto zákona a podľa osobitných predpisov s pozemkami, ktorých vlastníctvo nie je evidované podľa predpisov o katastri nehnuteľností v súbore geodetických informácií a v súbore popisných informácií alebo ak sa nepreukáže inak ak ide o lesné pozemky, obdobne postupuje správca a s poukazom na uvedené ustanovenia žalobcovia mali za to, že v danom prípade je Slovenský pozemkový fond pasívne legitimovaný. Vzhľadom na uvedené skutočnosti považovali napadnutý rozsudok za nesprávny a neodôvodnený, a preto ho navrhli v zmysle ust. § 391 ods. 1 CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Slovenský pozemkový fond so sídlom Búdkova 36, Bratislava (ďalej tiež len „SPF v Bratislave“) ako zást. žalovanej vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov zotrval na všetkých skutočnostiach ním doteraz uvedených v predmetnom súdnom konaní. Uviedol, že podľa ust. § 34 ods. 14 zák. č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, okresných úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov v spojení so zákonom č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov v spojení so zákonom NR SR č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov, Slovenský pozemkový fond (ďalej tiež len „SPF“) koná pred súdmi za štát a nezistených vlastníkov, že na predmetných listoch vlastníctva nie je zapísaná správa SPF vo vzťahu k žalovanej - Y. C., r. F. ktorá je zapísaná ako vlastníčka predmetných nehnuteľností v podiele 1/8-iny k celku. Mal za to, že dôkazné bremeno je na strane žalobcov, ktorí musia preukázať správu SPF ku nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovanej. V prípade, ak by žalobcovia preukázali, že v prípade žalovanej ide skutočne o nezistenú vlastníčku a kataster nehnuteľností by zapísal správu SPF na predmetné listy vlastníctva, až potom by mohol SPF žalovanú zastupovať v predmetnom súdnom konaní. V prípade, že žalovaná je už nežijúcou osobou a zomrela ešte pred podaním žaloby, súd s takou osobou nemôže konať, nakoľko stranou sporu nemôže byť nežijúca osoba

a podľa názoru SPF „v takom prípade by išlo o nedostatok vecnej pasívnej legitímácie“. Záverom SPF uviedol, že nemá výhrady voči samotnému zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva, keďže nikoho nemožno nútiť, aby zotrval v podielovom spoluvlastníctve. Vyslovil súhlas so zrušením a vyporiadanim podielového spoluvlastníctva iba v tom prípade, ak budú splnené všetky zákonné podmienky, ako aj dodržanie poradia zákonných spôsobov zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva.

6. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcov ako podané včas (§ 362 CSP) a oprávnenými osobami (§§ 359 až 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP), v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a z hľadísk odvolaním uplatnených odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) a h) CSP, s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol na podklade nesprávnych a neúplných skutkových zistení a vec správne právne posúdil; odvolanie žalobcov z hľadiska nimi uplatnených odvolacích dôvodov je preto opodstatnené.

7. Napadnutý rozsudok nie je zákonný a vecne správny, lebo súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal z nesprávneho zistenia, že žalovaná C. Y., rod. F., nar. XX.X.XXXX, zomrela pred podaním žaloby (pričom nezistil pravdepodobný dátum jej úmrtia), ktoré skutkové zistenie je predčasné a v konaní nebolo nepochybné preukázané, pričom túto skutkovú okolnosť netvrdili ani žalobcovia v podanej žalobe (v podaní doručenom súdu dňa 7.6.2018 uviedli, že o žalovanej nie sú žiadne informácie a „údajne“ zomrela v Maďarsku). Súd nesprávne postupoval, pokiaľ z tohto procesného dôvodu žalobu zamietol, neujasniac si pritom, že spôsobilosť fyzickej osoby mať práva a povinnosti (§ 8 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a procesnoprávna subjektivita je jednou z procesných podmienok konania ako základných procesných predpokladov vedenia konania (a rozhodnutia) a jej nedostatok nemá za následok zamietnutie žaloby, ale spôsobuje tzv. vadu konania (odstrániteľnú alebo neodstrániteľnú), ktorá môže byť iba dôvodom na zastavenie konania. Dôvody napadnutého rozsudku sú nezrozumiteľné a aj zmätočné, keď súd prvej inštancie vo svojich úvahách, ktoré ho viedli k zamietnutiu žaloby bez vykonania riadneho dokazovania o predmete sporu, zjavne nerozlišoval medzi procesným inštitútom podmienok konania a otázkou vecnej legitímácie strán sporu, ktorá je dôležitá pre úspech vo veci z hľadiska hmotného práva. Z uvedených dôvodov možno konštatovať, že rozhodnutie súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, v dôsledku ktorého súd vykonal navrhované dôkazy a nezistil náležite skutkový stav veci, a preto napadnutý rozsudok podľa ust. § 389 ods. 1 písm. c) v spojení s § 390 ods. 2 CSP musel byť zrušený a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Podľa právnej teórie i záverov súdnej praxe presné označenie strán v spore ako osobitná náležitosť žaloby v zmysle ust. § 132 CSP, je bezvýnimčnou požiadavkou individualizácie žaloby. Žalobca v podanej žalobe musí presne označiť seba ako stranu sporu, vrátane svojho prípadného zástupcu, a tiež subjekt, voči ktorému žaloba smeruje. Stranami sporu sú teda žalobca a žalovaný, pričom na strane žalobcu alebo žalovaného môže vystupovať viac subjektov. V sporovom konaní je výlučne vecou žalobcu označenie okruhu strán, ktoré musia byť označené tak, aby bolo nepochybné, kto je stranou v spore, aby ju nebolo možné zameniť s inou osobou a aby s ňou mohol súd konať. Ak je stranou v spore fyzická osoba, musí byť v žalobe označená menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu, dátumom narodenia alebo inými identifikačnými údajmi, ktoré umožňujú jej jednoznačnú identifikáciu a nezameniteľnosť s inou osobou (§§ 132 a 133 CSP).

9. Pokiaľ žaloba neobsahuje zákonom stanovené náležitosti, má vady, o odstránenie ktorých sa súd musí pokúsiť postupom podľa ust. § 129 CSP. Za vadné sa považuje tiež podanie, ktoré vzbudzuje pochybnosť o identifikácii strán, ak označenie strany neumožňuje jej presnú identifikáciu. Vadou podania v tomto zmysle však nie je okolnosť, že strana nemá procesnú spôsobilosť, t.j. spôsobilosť samostatne konať pred súdom v zmysle ust. § 67 CSP alebo spôsobilosť samostatne konať pred súdom (§ 68 CSP).

10. Procesnú spôsobilosť strany sporu právna teória zaraďuje medzi procesné podmienky na strane strany sporu. Splnenie procesných podmienok súd skúma ex officio, a to v ktoromkoľvek štádiu konania a sú predpokladom pre meritórne rozhodnutie súdu. Existencia nedostatku niektorej procesnej podmienky nebráni súdu, aby pokračoval v už začatom konaní, avšak súd nemôže vo veci meritórne rozhodnúť. Pokiaľ súd zistí, že nie je splnená podmienka procesnej spôsobilosti, je povinný urobiť vhodné opatrenia

na odstránenie zisteného nedostatku procesnej podmienky. Až po vyčerpaní všetkých procesných možností nápravy a ak sa mu nepodarí vadu konania odstrániť, konanie zastaví.

11. Súd konanie zastaví v prípade nedostatku podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť (§ 161 ods. 2 CSP). Takým neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania je i nedostatok procesnej spôsobilosti subjektu, označeného za stranu sporu, ak táto vada existuje už v momente začatia konania (podania žaloby). Pokiaľ k strate procesnej spôsobilosti u strany príde v už začatom konaní (počas konania), vzniká tzv. procesná prekážka a súd tento procesný nedostatok odstráni postupom podľa ust. § 63 CSP.

12. Vzhľadom na uvedené bude úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní predovšetkým vyzvať žalobcu na odstránenie nedostatku žaloby spočívajúceho v neúplnom označení C. Y., rod. F., nar. XX.X.XXXX ako žalovanej strany sporu, ktorá nie je označená v súlade s požiadavkami ust. § 133 ods. 1 CSP a takým nepochybným spôsobom, aby ju bolo možné nezameniteľne identifikovať. Taktiež zo žalobcami tvrdených skutočností ani z obsahu spisu nie je jednoznačne preukázané, či žalovaná v čase podania žaloby žila alebo už nežila, kedy a kde zomrela, príp. či má nejakých dedičov. Preto súd prvej inštancie umožní žalobcom doplniť identifikačné údaje žalovanej o mieste jej pobytu, príp. tvrdenie o jej pravdepodobnom úmrtí predložením dôkazu o dátume a mieste úmrtia, ako aj o okruhu jej dedičov. Pokiaľ v ďalšom konaní súd zistí, že žalovaná zomrela ešte pred podaním žaloby (táto skutočnosť však musí byť jednoznačne objektívne preukázaná), súd s takou osobou nemôže konať, lebo ak strana sporu nedisponuje procesnou spôsobilosťou v čase začatia konania, ide o nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, ani zhojiť zmenou strany sporu a súd konanie v prejednávanej veci obligatórne musí zastaviť (§ 62 CSP).

13. K otázke označenia sporovej strany v súdnom konaní vo veciach nehnuteľností, ktorých vlastník (spoluvlastník) nie je známy i v kontexte tvrdenia žalobcov, že z dôvodu nedostatočnej identifikácie žalovanej C. Y., rod. F., nar. XX.X.XXXX, na príslušných listoch vlastníctva im pobyt žalovanej nie je známy a nemajú možnosť ho zistiť, rovnako tak nie je im známa ani skutočnosť, či žalovaná C. Y. zomrela (a kedy), príp. kto je jej dedičom - odvolací súd poukazuje na to, že pozemky nezistených vlastníkov, teda aj vlastníkov, ktorí sú síce známi, ale nie je zistený ich pobyt alebo sídlo, ako aj podiely spoločnej nehnuteľnosti, ktorých vlastník nie je známy, v zmysle ust. § 34 ods. 3 veta druhá zák. č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, okresných úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločnostiach v znení neskorších predpisov (ďalej tiež len „pozemkový zákon“) je oprávnený spravovať a nakladať s nimi podľa osobitných predpisov pozemkový fond, ktorému zákon priznáva oprávnenie i na zastupovanie neznámych vlastníkov (tiež štátu) v konaniach pred súdom vo veciach nehnuteľností uvedených v osobitnom predpise, podielov spoločnej nehnuteľnosti uvedených v osobitnom predpise a pozemkov, ktorých vlastník nie je známy, a to aj vtedy, ak vlastnícke právo štátu a neznámych vlastníkov je sporné; obdobne postupuje správca vo veciach lesných pozemkov vo vlastníctve štátu a lesných pozemkov, ktorých vlastník nie je známy (§ 34 ods. 14 pozemkového zákona).

14. Uvedená právna konštrukcia pri nakladaní SPF s pozemkami, ktorých vlastník nie je známy, však pripúšťa označenie SPF za zástupcu takého vlastníka iba v prípade v žalobe presne označeného (prinajmenšom menom a priezviskom) evidovaného (spolu)vlastníka nehnuteľnosti, o ktorom je nepochybné, že existuje (čo u fyzickej osoby znamená, že ešte žije a u právnických osôb, že vznikli a doposiaľ nezanikli) a znakom ich neznámosti je neznámost ich adresy bydliska, miesta pobytu alebo sídla, prinášajúca problém komunikácie s takýmito vlastníkmi a aj ich bezproblémového zapojenia do súdnych či iných konaní, týkajúcich sa ich nehnuteľného majetku. Takéto označenie ale naopak nemôže prichádzať do úvahy u tých vlastníkov, ktorí nie sú známi vôbec, spravidla preto, že pôvodný vlastník už neexistuje (nežije) a nie je zrejmé, kto je jeho právnym nástupcom. Každý pokus tvrdiť opak by bol pripustením možnosti vykonania súdneho konania a vydania vecného rozhodnutia o predmete sporu aj za cenu zaťaženia konania neodstrániteľnou prekážkou brániacou jeho ďalšiemu pokračovaniu, a takto tiež popretím jedného zo základov, na ktorých stojí civilný proces. Mŕtva fyzická osoba či už zaniknutá právnická osoba totiž nemajú spôsobilosť mať práva a povinnosti a procesnoprávnu spôsobilosť (subjektivitu) a ak takáto skutočnosť tu bola v čase začatia konania, muselo dôjsť (bez ďalšieho) v časti dotknutej takouto vadou k zastaveniu konania (podľa ust. § 19 a § 104 ods. 1 prvej vety O.s.p., od 1.7.2016 podľa ust. § 62 v spojení s § 161 ods. 2 CSP). Riešením, ako tento problém preklenúť, sa javí druhové pomenovanie označenia účastníka majúceho byť zastúpeného Slovenským pozemkovým fondom v takomto prípade napr. spôsobom: „Neznámy (nezistený) vlastník nehnuteľnosti (meno a priezvisko), zast. Slovenským pozemkovým fondom“ alebo „Neznámy (nezistený) právny

nástupca ostatného pozemkovoknižného vlastníka menom....., zast. Slovenským pozemkovým fondom“. Slovenský pozemkový fond pri vykonávaní činností zverených mu osobitnými predpismi postupuje vždy vo verejnom záujme, a teda aj ustanovenia, vymedzujúce rozsah oprávnenia SPF konať v prípade pozemkov s neznámym vlastníkom, je potrebné vykladať s prihliadnutím na verejný záujem, ktorým nepochybne je spravodlivé usporiadanie pozemkového vlastníctva a poskytnutie rovnakej ochrany vlastníckeho práva všetkým vlastníkom pozemkov (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo 31/2018 z 15.4.2019, tiež rozhodnutie NS SR 6Cdo 11/2016).

15. Súdna prax teda pripúšťa, aby v prípade, ak nie je známy dedič spoluvlastníckeho podielu zomrelého podielového spoluvlastníka, žaloba o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva bola podaná proti jeho neznámemu dedičovi (porov. rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 21Cdo 4947/2008).

16. Súd prvej inštancie bude preto v ďalšom konaní postupovať naznačeným spôsobom. V prípade, ak v súčinnosti so žalobcami a na základe lustrácie v príslušných registroch o evidenciách pobytu a úmrtí obyvateľov, príp. vedených dedičských konaní o žalovanej C. Y., rod. F., nar. XX.X.XXXX nebude známe, resp. zistiteľné miesto jej pobytu a nebude s istotou zistené (objektívne preukázané), že žalovaná už zomrela, súd prvej inštancie bude s ňou konať ako s neznámym spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností, zastúpeným Slovenským pozemkovým fondom so sídlom v Bratislave, žalobu vecne prejedná a po vykonaní dokazovania v súlade so zákonom meritórne o nej rozhodne.

17. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne tiež o nároku strán na náhradu trov konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, a to z dôvodov uvedených v ust. § 420 a nasl. CSP. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch uvedených v ust. § 429 ods. 2 CSP.